

4) Første Behandling af:

Forflag til Lov om Brændevinshandel paa Landet.

Mødet hævet Kl. 5³/₄.

Syv og tyvende Møde.

Mandagen den 9de November Kl. 1.

Forhandlingsprotocollen fra forrige Møde blev oplæst og vedtagen.

Formanden: Jeg skal gjøre opmærksom paa, at der paa de Herrers Pladser er omdeelt den i forrige Møde anmeldte Forespørgsel fra 3 Folkethingsmænd til Indenrigsministeren.

Efter Dagsordenen gif man derpaa over til:

Spørgsmaal om Fremme af Forespørgsel af Folkethingsmændene for Svendborg Amts 7de Valgkreds (Steenstrup) Veile Amts 6te Valgkreds (Raben) og Ribe Amts 3die Valgkreds (Kruse) til Indenrigsministeren.

Uden Afstemning meddeltes det i saa Henseende fornødne Samtykke.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af: „Forflag til Lov, hvorved den i Fdn. 15de Juni 1792 § 11 givne Tilladelse til at bortforpagte Fæstesteder paa 50 Aar eller paa to eller flere Personers Livstid henføres under Bestemmelserne i Lov af 19de Februar 1861.“

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 1865—66).

Winther: Under Behandlingen af en anden Sag har dette lille Forflag allerede været omtalt fra anden Side, ligesom jeg ogsaa selv ved Sagens Forelæggelse har udtalt de Grunde, hvorfor jeg fremkom dermed. Jeg vil ansee det for at være det Heldigste, at

denne Sag bliver forhandlet i Forbindelse med Forlaget angaaende Fæstevæsenets Aflysning, og efter den Tilstemning, Sagen idetmindste deelviis fik fra et Par Mænd her i Salen, som udenfor denne kunne antages at have mere Sympathi med den anden Part af dem, der kunne blive berørte af dette Forflag, samt da jeg antager, at en mere udtømmende og grundig Behandling vil kunne finde Sted, naar der foreligger Betænkning desangaaende, end i dette Dieblif, skal jeg aldeles ikke nu udtale mig videre, end allerede er skeet. Det Gæste, jeg kunde ønske, var, om Thinget allerede nu fra Ministerens Side kunde faae nogen Tilfjendegivelse om, hvorvidt han enten heelt eller deelviis kan tiltræde det fremkomne Forflag.

Indenrigsministeren: Den ærede Forslagsstiller har formodentlig ikke ventet, at jeg skulde kunne tiltræde hans Forflag i dets Heelhed, men jeg haaber, at han vil være tilfreds med, at jeg udtaler, at jeg i Meget, og i det Væsentligste kan slutte mig dertil. Det forekommer mig, at den ærede Forslagsstiller vilde være kommen hurtigere og flirere til Maalet, naar han havde foreslaaet, at Bortforpagtninger paa to Menneffers Levetid ikke herefter skulde kunne tilstædes, og naar han med Hensyn til de 50aarige Forpagtninger havde foreslaaet, at Forudbetaling ikke maatte finde Sted; det forekommer mig egentlig, at dette vilde have været den letteste og den flirkreste Maade at komme over alle Banffeligheder paa. Jeg haaber imidlertid, at man ved denne Sags yderligere Forhandling — jeg har ingenjombest Tvivl om, at den vil gaae videre — vil kunne enes om en Affattelse af Lovforslaget, som vil kunne være tilfredsstillende saavel for Thinget som for mig.

Winther: Jeg skal kun bemærke, at jeg ikke skulde have været saa tilbageholdende og saa moderat, dersom jeg havde troet, at det havde ladet sig gjøre at gaae saa vidt, som den ærede Minister nu antydede; jeg skulde da visselig være kommen med Forflag, som idetmindste tildeels gif i den af ham nævnte Retning. Det glæder mig imidlertid